

BRANDY WILLIAMS

MAGICZNE

JAK WYKORZYSTAĆ
MOC WĘZŁÓW DO MANIFESTACJI
PRAGNIEŃ I PRAKTYK MAGICZNYCH

SZNURY

BRANDY WILLIAMS

MAGICZNE SZNURY

JAK WYKORZYSTAĆ
MOC WĘZŁÓW DO MANIFESTACJI
PRAGNIEŃ I PRAKTYK MAGICZNYCH

PRZEŁOŻYŁA
Ischim Odorowicz-Śliwa

TYTUŁ ORYGINAŁU:

Cord Magic:

Tapping into the Power of String, Yarn, Twists & Knots

Redaktorka prowadząca: Ewa Pustelnik

Wydawczyni: Agnieszka Fiedorowicz

Redakcja: Anna Brzezińska

Korekta: Małgorzata Denys

Projekt okładki: Ewa Popławska

Ilustracja na okładce: © Valentain Jeeve, © Astart, © asmakar / Stock.Adobe.com

Ilustracje: © Wen Hsu

Ilustracje na s. 86 i 262: © Llewellyn Art Department

DTP: pagegraph.pl

„Translated from”

Cord Magic:

Tapping into the Power of String, Yarn, Twists & Knots

Copyright © 2021 Brandy Williams

Published by Llewellyn Publications

Woodbury, MN 55125 USA

www.llewellyn.com

Copyright © 2022 for the Polish edition by Wydawnictwo KobiECE Łukasz Kierus

Copyright © for the Polish translation by Ischim Odorowicz-Śliwa, 2022

Wszelkie prawa do polskiego przekładu i publikacji zastrzeżone.

Powielanie i rozpowszechnianie z wykorzystaniem jakiejkolwiek techniki całości bądź fragmentów niniejszego dzieła bez uprzedniego uzyskania pisemnej zgody posiadacza tych praw jest zabronione.

Wydanie I

Białystok 2022

ISBN 978-83-67137-16-4

Grupa Wydawnictwo KobiECE | www.WydawnictwoKobiECE.pl

Część I

PODSTAWY MAGII SZNURÓW

Skręcenie sznura to jeden z najłatwiejszych i najbardziej kreatywnych sposobów na stworzenie magicznego talizmanu. Rozdziały w tej części opisują użycie sznurów na przestrzeni wieków w różnych rejonach świata. Następnym krokiem jest zrobienie sznura. Wyjaśnianie tej techniki zajmuje więcej czasu niż faktyczna praca! Gdy już się wprawisz, zajmie ci to zaledwie kilka minut. Oczywiście równie ważna jest wiedza, jak postępować z energią naszych talizmanów, więc omówimy także rozkręcanie sznurów.

W książce tej znajdziesz arkusze robocze do wpisywania własnych znaczeń oraz listy znaczeń standardowych czy przykładowych. Podrozdział „ćwiczenie” to czas na praktyczną naukę robienia sznurów. Podrozdział „urok” zawiera konkretne instrukcje, po których wypełnieniu otrzymujemy gotowy sznur.

„Zauroczyć” oznacza wymówić zaklęcie nad jakimś przedmiotem, przedmiot ten sam w sobie może być urokiem, zwanym również amuletem bądź talizmanem. Podczas tworzenia sznura wykonujesz działanie magiczne polegające na zauroczeniu nici, by uzyskać urok.

Rozdział 1

Czym jest magia sznurów?

Zapewne już teraz korzystasz z magii sznurów. Czy wręczyłaś kiedyś koleżance bransoletkę przyjaźni? A może wzięłaś udział w jakimś rytuale i ktoś zawiązał ci sznurek wokół nadgarstka? To tak uniwersalne czary, że na przestrzeni wieków niemal każda kultura na świecie robiła jakiś rodzaj magicznych sznurów.

Magia sznurów jest pradawna

Tworzenie przędzy, farbowanie jej i wiązanie wokół swojego ciała to jedna z najstarszych znanych nam form magii.

Ile lat liczy magia sznurów?

Żeglarz unosi wzrok na płótno zwisające ciężko z takielunku. Nadal nie ma wiatru. Przez flautę stoją bez ruchu już od trzech dni i kończy im się żywność. Wyciąga linkę ze starannymi węzłami. Cóż, nie ma nie wyjścia, pomoc potrzebna jest natychmiast. Chucha na linkę, żeby

zapoczątkować proces, i z powagą rozsypuje jeden z węzłów. „Dmij, wietrze, dmij!”, mówi. To zaklęcie i modlitwa.

Jest starsza.

Ciemnowłosa kobieta siedzi ze skrzyżowanymi nogami, a na podołku trzyma miskę. Zgromadzone wokół ogniska inne kobiety patrzą na nią wyczekująco. Bierze niedoprzęd, wprawia wrzeciono w ruch i rozciąga wełnę w cienką nić. Przędąc, mruży pod nosem błogosławieństwa na ciepło i bogactwo.

Jest jeszcze starsza!

Suche łądygi lnu stukają o siebie w późnoletnim upale. Neandertalka zgniata je rękami, żeby wydobyć włókno. Rozciera je między dłońmi, żeby je połączyć, co jakiś czas dodając kolejne łądygi, i sznurek zaczyna nabierać kształtu. Nić musi być wyjątkowo mocna, żeby utrzymała masę znalezionego niedawno kamyka z dziurką. Noszenie takich kamieni zawsze przynosi szczęście. Neandertalka jest tak pochłonięta pracą, że dopiero po chwili dostrzega przyglądającą się jej w milczeniu kobietę gatunku *homo sapiens*. Ta wyciąga do niej wiązkę łądyg lnu, które sama zebrała. Ha. Czyli ludzi jednak da się czegoś nauczyć.

Nowo przybyła kobieta ciężko pracuje i dużo się śmieje. W towarzystwie monotonna czynność mija szybciej. Neandertalka zdejmuje swój naszyjnik i zsuwa z niego muszlę, którą nosiła do tej pory. Spontanicznie postanawia wręczyć ją swojej ludzkiej znajomej. Kobieta otwiera

szeroko oczy, przewleka muszlę przez swój sznurek i zawiązuje go sobie wokół szyi, a potem składa dłonie i zniża głowę w podzięcie. Okazuje się, że ludzi można uczyć również magii.

Najstarszy sznurek ma 90 000 lat. Znaleziono go na terenie Francji w jaskini, z której na długo przed przybyciem ludzi do Europy korzystali neandertalczycy¹. Biorąc pod uwagę to i podobne odkrycia, naukowcy skłaniają się pogładowi, że wcześni ludzie nauczyli się wytwarzać narzędzia i sznurki od naszych ewolucyjnych kuzynów. Neandertalczycy używali sznurków, żeby zawieszać na szyi muszle, a czasem również zwierzęce zęby z dziurą. Może to była wyłącznie ozdoba, ale wydaje się, że jak na samą ozdobę wymagało to wiele wysiłku! Nawet obecnie nosi się muszle, zęby i kamienie w celu zapewnienia sobie ochrony magicznej.

Wiemy, że sznurków używano do zawieszania biżuterii, ale nie mamy pewności, że takie wisiorki były magiczne. Wiemy jednak, że w chwili powstania dokumentacji historycznej magia kamienia i sznurka była już pradawna.

Kasap stoi oparty o ścianę w oczekiwaniu na rozprawę sądową. Ukradkiem przesuwając palcami po szwie płaszcza. Przy odrobinie szczęścia, jeśli ktoś to zobaczy, uzna, że to tylko nerwowe ruchy. Natomiast w rzeczywistości Kasap pociera kamienny koralik, który przywiązał do skraj okrycia. Kamień ten przynosi powodzenie u władców, więc z pewnością pomoże w sądzie. W węźle zakłęte jest

¹ Barras, „World’s oldest string found at French Neanderthal site”.

życzenie Kasapa, by wygrać sprawę. Może w końcu odzyska pieniądze pożyczzone Iddinowi!

Możliwe, że Kasap czytał neobabilońską *Księgę kamieni*, która wymienia magiczne właściwości różnych minerałów². On i jego znajomi nosili kamienne koraliki, by chronić się przed chorobami, wrogami i złością bogów.

Magię kryształów rozumiemy doskonale. Ale nie tylko zawieszka daje nam ochronę, sam sznurek również ma swoją moc. Jeden z egipskich hieroglifów oznaczających magiczny wisior, SA, ukazuje pętlę na linie³. *Himala*, arabskie słowo oznaczające „amulet”, odnosi się zarówno do sznurka noszonego wokół szyi, jak i zawieszzonego na nim amuletu⁴.

Co sprawia, że sam sznur jest magiczny? Częściowo surowiec, z którego został wykonany. Len daje przyjemny i lekki materiał, wyjątkowo mile widziany, gdy oprócz niego ma się do wyboru jedynie skórę i futro.

Częściowo również kolor. Farbowanie sznura wzmacnia jego moc. Kasap i jego znajomi nosili swoje magiczne kamienie na czerwonym, czarnym albo białym sznurku⁵. Współczesne czarownice także tworzą sznury w tych kolorach. Jeżeli ktoś cię zapyta dlaczego, odpowiedz, że ta idea sięga przynajmniej czasów babilońskich.

Łatwo zrozumieć, dlaczego wśród tych kolorów pojawiają się biel i czerń. Owcza wełna jest właśnie biała, czarna, brązowa albo szara. Czerwone owce jednak nie istnieją i żeby otrzymać

² Reiner, *Astral Magic in Babylonia*, s. 121–128.

³ Pinch, *Magic in Ancient Egypt*, s. 108.

⁴ Budge, *Amulets and Superstitions*, s. 13.

⁵ Reiner, *Astral Magic*, s. 125.

ten kolor, trzeba zafarbować materiał. Okazuje się, że to też robimy od bardzo dawna.

Czerwony, biały i czarny to niejedynie kolory nici. W jaskini na terenie Rosji naukowcy odkryli zafarbowane na turkusowo włókno lniane, którego wiek określili na 30 000 lat⁶. Obok niego archeolodzy znaleźli korzenie roślin, z których mogły pochodzić barwniki. Stwierdzono, że wachlarz kolorów obejmował żółty, czerwony, niebieski, fioletowy, czarny, brązowy, zielony i khaki. Można by z nich zrobić tęczęwą flagę!

Magia sznurów jest duchowa

Jest coś takiego w sznurku, co pomaga nam przypomnieć sobie o naszej duchowej naturze. Może chodzi o to, że używamy go do wiązania ze sobą różnych rzeczy. Może na jakimś głębokim poziomie kojarzymy sznur z życiem. Zanim przyszłyśmy na świat, z naszymi matkami łączyła nas pępowina, która dosłownie utrzymywała nas przy życiu do chwili, gdy byliśmy gotowe samodzielnie oddychać i się odżywiać. Niezależnie od powodu magia sznurów łączy tradycje żydowskie, hinduskie, buddyjskie, chrześcijańskie, shintoistyczne oraz pogańskie. Oto kilka przykładów.

Najprostsza formą magii sznurów jest noszenie jednokolorowego sznurka wokół nadgarstka w celu ochrony i zapewnienia szczęścia. Należy do nich czerwona nitka noszona przez osoby praktykujące kabałę. Zazwyczaj nic tę przed pocięciem na krótsze fragmenty owija się wokół grobu Racheli, matki dwóch pokoleń Izraela: Józefa i Beniamina, słynącej ze swojej szczodrości

⁶ Kavadze i in., „30,000 Years old wild flax fibers”.

i życzliwości. Pobłogosławiona przez nią nic chroni każdego, kto ją nosi, przed złośliwościami i niepowodzeniem⁷. „Kabalistyczna nic” zrobiła się popularna dzięki sławom takim jak Madonna⁸. Obecnie kawałek czerwonej nici owiniętej uprzednio wokół grobu Racheli można kupić przez internet.

Taką czerwoną nic można zawiązać wokół nadgarstka niemowlęcia. Możliwe, że zwyczaj ten wywodzi się z historii opisaney w Księdze Rodzaju⁹. Według niej żona Judy, Tamar, powiła bliźnięta. Musiano mieć pewność, który z chłopców urodził się pierwszy, ponieważ to on miał zostać spadkobiercą Judy. W czasie porodu jeden z synów wysunął rączkę z łona matki, a położna owinęła mu wokół niej tasiemkę i powiedziała: „Ten urodził się pierwszy!”. Po chwili rączka się cofnęła. Wreszcie urodził się pierwszy syn... ale nie miał na nadgarstku tasiemki! Był to bliźniak tamtego. To jego uznano za pierworodnego i dziedzica, natomiast chłopiec z tasiemką urodził się jako drugi i zawsze był tak traktowany.

Czerwona nitka pojawia się również w zwyczajach chrześcijańskich. Niektóre rodziny przekazują sobie ten rytuał jako tradycję¹⁰. Matka albo babka noworodka zawiązuje mu na rączce czerwoną nic. Zwyczaj ten łączy rodzinę z tradycją chrześcijańską i oznacza udzielenie dziecku błogosławieństwa.

Nici można również wplatać w warkocze, skręcać w sznurki i wkomponować w materiały – a każda z tych czynności ma magiczną moc. Żydzi na czas modlitwy zakładają *talit*, chustę

⁷ Teman, „The Red String”.

⁸ The Kabbalah Center, „The Red String”.

⁹ Rabbi Ullman, „The Red String”.

¹⁰ Mowry, „The Story Behind Our Bracelets”.

zakończoną niebieskimi frędzlami zwanymi *cicit*¹¹. Chusta może mieć również niebieski pas wzdłuż krawędzi. Wynika to z boskiego polecenia opisanego w Księdze Liczb: „Powiedz Izraelitom, niech sobie zrobią frędzle na krajach swoich szat, oni i ich potomstwo, i do każdej frędzli użyją sznurka z fioletowej purpury”¹². Kolor ten ma przypominać osobie patrzącej na frędzle o niebie i oceanie, które stanowią odzwierciedlenie boskiej obecności. *Cicit* ma przypominać o modlitwie¹³.

Potomkinie Pennsylvania Dutch (niemieckojęzycznych emigrantów osiedlających się w Pensylwanii w XVIII i XIX wieku – przyp. tłum.) używają włóczki z czerwonej wełny do uzdrawiania. Przesuwają przędzę nad chorym, a potem zawieszają ją w dymie ogniska. Szkarłatna przędza symbolizuje ofiarę Chrystusa i niesie jego moc uzdrawiania¹⁴.

Chrześcijanie tworzą z przędzy chusty, koce, czapki i tym podobne. Modlą się nad nimi w grupie, żeby zapewnić błogosławieństwo ludziom, którzy je dostaną. Takimi wyrobami obdarowywane są rodziny noworodków, by chroniły dzieci, osoby chore w domach bądź szpitalach, a także takie, które straciły bliskich. Te piękne dary mówią o trosce oraz nadziei na uzdrowienie i pociechę¹⁵.

Należy zauważyć, że chociaż my możemy dostrzegać tu formy magii sznurów, rodziny chrześcijańskie i żydowskie raczej patrzą na to inaczej. Dla nich to przedmioty niosące odbiorcy błogosławieństwo Boga.

¹¹ Lockshin, „What Do Tzitzit Represent?”.

¹² Biblia Tysiąclecia, Księga Liczb 15:38.

¹³ Kluge, *The Tallit*, s. 13.

¹⁴ Donmoyer, *Powwowing in Pennsylvania*, s. 118.

¹⁵ Jorgensen, *Knitting into the Mystery*, s. 11–13.

*Sięgnij po
więcej!*

 www.wydawnictwokobiece.pl

 [kobiece](https://www.facebook.com/kobiece)

 [wydawnictwo.kobiece](https://www.instagram.com/wydawnictwo.kobiece)